

Svend Nielsen
Sange og Klavermusik
Signe Asmussen
Erik Kaltoft

Fem sange til digte af Søren Ulrik Thomsen fra samlingen 'Nye Digte' (1987) komponeret 1999/2002

Fem Inventioner for klaver komponeret 1983
Vivace – Moderato – Tempo giusto – Lento,
rubato – Leggiero

Holger Drachmann: "Sang i Baaden"
fra "Sange ved Havet" – Venezia" (1877)
komponeret 2013

Holger Drachmann: "Venezia"
fra "Sange ved Havet" – Venezia" (1877)
komponeret 2011

"Fall" (Efterår) for klaver komponeret 1987
September – Oktober – December.

Emil Aarestrup: Fra Ritomeller
Trykt i samlingen "Digte" (1838) komponeret
1994/2002

Holger Drachmann: "Hilsen"
fra samlingen "Ranker og Roser" (1879)
komponeret 1966/2002

Holger Drachmann: "Broget løv" fra "Epilog",
sidste del af "Sange ved Havet" – Venezia" (1877)
komponeret 1995/2004/2010

Komponisten Svend Nielsen er født i 1937 og læste musikvidenskab på Københavns Universitet, mens han samtidig studerede musikteori og komposition på Det kgl. Danske Musikonservatorium hos Vagn Holmboe, Finn

Høffding og Per Nørgård. I tre årtier indtil 1998 virkede han derefter som docent i musikteori på Det jyske Musikonservatorium i Aarhus.

De færreste bryder sig om at blive "sat i bås", og slet ikke kunstnere, der som oftest hader enhver tanke om at noget andet end fri fantasi betinger deres kreativitet. Men i sin høje alder må Svend Nielsen nok stadig finde sig i at blive kaldt "lyrikeren" i ny dansk musik, selvom hans musikalske livsværk er betydeligt mere varieret end den beskrivelse antyder. Derimod har han næppe fundet det passende at blive kaldt "sangsriver" længe før begrebet kom på mode. Nu høres det oftest brugt i betydningen *singer-song-writer*, hvor en og samme kunstner står bag både tekst, musik og sang, men Svend Nielsen har aldrig selv skrevet de digte, han har sat i musik, endsize optrådt med at synge sine sange. Var han født et par generationer senere, var det måske ikke utænkeligt...

Svend Niensens sange er i reglen solo-sange med akkompagnement, altså *lieder*, klassisk musikkultur, ikke viser, fællessange eller sange med baggrund i en folkelig sangtradition, som det blev en mærkesag for Carl Nielsen. En *lieder* er en særlig musikform, et kunstnerisk udtryk der udfolder et digt eller anden poesi i melodisk-stemmingsmæssig form.

Svend Niensens sange benytter næsten udelukkende digte på dansk af danske digtere udvalgt på en åbenlyst personlig baggrund, de ældste (af Emil Aarestrup, Sophus Claussen og Holger Drachmann) er fra midt i eller sent i 1800-tallet, de yngste (af Søren Ulrik Thomsen) er fra 1987, og de øvrige hovedsagelig fra den mellemliggende usædvanlig frugtbare periode i dansk lyrik der tog fart i 50'erne –

digtere så forskellige som Thorkild Bjørnvig, Frank Jæger, Inger Christensen, Jørgen Leth, Pia Tafdrup og Henrik Nordbrandt.

Da begrebet "dramatisk" almindeligvis anvendes som modsætning til "lyrisk", er det klart at opera og teater spiller en meget beskednen rolle i Svend Nielsens oeuvre, en enlig kort kammeropera fra 1968 opfatter han selv som "helt mislykket" og har trukket den tilbage "så jeg ikke risikerer at nogen opfører den igen!" Men det dramatiske som sådan er ikke fraværende hverken i hans kunstneriske temperament eller udtryksform. Det ulmer til stadighed og viser sig på flere andre måder, eksempelvis ansporet af den billedrige poesi hos multikunstneren Jørgen Leth der nærede sig Andy Warhols *pop-art* og fx skrev "Sportsdigte" (Leth var landskendt som kommentator af cykelsport).

Svend Nielsens *Kammerkantate* fra 1975 bygger på et digt af Leth om en underskøn pige i en sølvkjole som "går ind og ud af en gylden tapetdør". Hun er tilsyneladende midtpunkt i et selskab, glamourøs og besnærende, men hun forbliver uhåndgribelig og beskrives som "stilheden blandt tusind stemmer". Hun skildres som noget metafysisk, livløst og fremmedartet, en tomhed der synes at påvirke en ellers "fyldt" verden.

Men det er karakteristisk at dramaet også her er rent mentalt, ikke teatralisk, det opstår ikke ved pludselige voldsomheder, dramatiske udbrud eller filmiske klip, det er i realiteten først og fremmest et indre drama der finder sted i musikens eget sprog. Åbenlyst mere klassisk-dramatisk og direkte i sin udformning er Nielsens stort anlagte værk *Imperia* fra 1968 bygget på Sophus Claussens berømte digt

om "Jordmassens Dronning" og hendes magt og væld – "Pragt er min Higen/Jeg kender ej Mildhed/Jeg er den gølge Natur, det udyrkede Øde, som giver Stene for Brød, og som nægter at føde."

Svend Nielsen har altid været fængslet af vejrfænomener og meteorologi, og det har sat sig spor, fx i orkesterværket *Nuages* ("skyer", 1972) der skildrer de forskellige sky-typers struktur og farve "egentlig som direkte programmusik", fortæller han. "De forskellige skyformationers navne er nævnt i partituret, ganske som fuglene hos Olivier Messiaen!" Men igen er det konkrete og ydre en metafor for det indre, for en psykisk disposition eller tilstand.

Med næsten tyve års mellemrum komponerede Nielsen to symfonier, den første i 1979 med den karakteristiske titel *Stratocumulus*, og også i den anden fra 1997, *Himmelbuer*, associerer titlen til vejret. Men det store værk som nok mere end noget andet samler hans kunstneriske væsenskerne i et brændpunkt er *Sommerfugledalen* med titel og tekster fra en sonetkreds af Inger Christensen, udsendt i 1991. Værket er for tolv solostemmer (påbegyndt og delvis uropført 1998, færdiggjort 2004), men findes også i en udgave for kor og orkester. *Sommerfugledalen* er et mester- og nøgleværk i ny dansk musik som desværre høres alt for sjældent!

Ordet "lyriker" brugt om Svend Nielsen bør ikke få nogen til at vente improviserede følelsesudbrud eller løsrevne indfald. Men i mindre former udtrykker han sig ofte i musikalske øjebliksbilleder der indkredser eller stiller skarpt på et enkelt element. Det gælder i udpræget

grad hans klaverværker, der alle består af selvstændige satser som varierer eller uddyber et motiv, en klang eller en måske en atmosfære knyttet til naturoplevelser, vejrfænomener eller døgnets og årets gang. Naturkræfter oplevet som parallellertil de psykiske kræfter i mennesket, er en vedvarende inspiration.

Teknisk set skaber Nielsen sin musik som en bygningkonstruktør, nøgtermt og metodisk. Men han har en særlig evne til at finde det poetiske, det særegne i de musikalske materialer, han vælger. Formen og en ofte meget personlig harmonik føjes sammen til balancerede forløb uden nogensinde at klinge udspækket. Og hans musik rummer ofte en egenartet stilhed og enkelhed under overfladen, noget næsten hverdagsagtigt ligetil som måske hænger sammen med hans nære forhold til det digteriske sprog, og som sikrer at det lyriske aldrig bliver idyllisk stemningskunst. Han er de danske digteres fintfølede tolker for hvem sprog og musik belyser hinanden i vedvarende nærkontakt.

Da digteren Søren Ulrik Thomsens debutsamling *City Slang* udkom i 1981 gav det ikke større genlyd i litterære kredse, men da multikunstneren Lars H.U.G. et par år efter satte en række af digtene i musik, fik de ikonisk status som et rammende tidsbillede af "80'ers atmosfære". Med de følgende digtsamlinger blev Thomsen sin generations centrale digter og er i dag stadig en af de mest lovpriste og læste, vi har. Teksterne her er hentet i Nye digte, en samling fra 1987 som betegner et nybrud ved, enkelt sagt, at digteren henvender sig mere som et "vi"

end som et jeg, og naturen, vind, regn, sne, hav og lys fortrænger den larmende, blinkende, kolde by der er baggrund for *City Slang*.

Holger Drachmann tilbragte en stor del af sit liv på Bornholm og i Hornbæk, havet var en livslang fascination, og han beskrev det både i billeder og i malerier, han var en habil maler. Næppe nogen anden dansk lyriker indfanger havets stemninger så lydhørt. "Sange ved havet" er delt i to dele, havet omkring Danmark og dernæst mødet mellem vand og arkitektur i kanalbyen Venezia (han undgår det grimme, tysk-importerede Venedig). Og byen indgår igen og igen i hans drømme: "Jeg hører i natten den vuggende lyd af Venezias vand".

Emil Aarestrup var i realiteten deltid digter, han var uddannet læge og købte sig en større lægepraksis i Saksøbing på Falster. Men som digter er han den letfodede erotikker og ironiker i dansk lyrik, en digter der kan minde om den jævnaldrende Heinrich Heine. Samlingen *Digte* udkom i 1838, samme år som han flyttede til Saksøbing, men digtenes fysiske sanselighed skurrede mod tidens moral, førsteudgaven solgte kun 40 eksemplarer, og Johan Ludvig Heiberg skrev at "den eneste Gestalt i disse Poesier er en vis Liderlighed!" Men senere, knap så sømmelige tider værdsatte den (selv)ironiske tone og den uhyre sproglige præcision der var ham særegen – eksemplvis som i denne rimede aforisme blandt de 42 samlet under titlen *Ritorneller*: "Løvetand du gule/Mit Hjerte er saa frisk som Nogens/Og selv min Lever feiler ei en Smule."

Karl Aage Rasmussen

Five Songs to Poems by Søren Ulrik Thomsen
from the collection "New Poems" (1987),
composed 1999/2002

Five Inventions for Piano, composed 1983
Vivace – Moderato – Tempo giusto – Lento,
rubato – Leggiero

Holger Drachmann: "Song in the Boat"
from "Songs by the Sea" – Venice" (1877),
composed 2013

Holger Drachmann: "Venice"
from "Songs by the Sea" – Venice" (1877),
composed 2011

Fall for Piano, composed 1987
September – October – December.

Emil Aarestrup: From Ritornelli
Published in the collection "Poems" (1838),
composed 1994/2002

Holger Drachmann: "Greetings"
from the collection "Vines and Roses" (1879)
composed 1966/2002

Holger Drachmann: "Mottled Foliage" from
"Epilogue", last part of
"Songs by the Sea" – Venice" (1877), composed
1995/2004/2010

Composer Svend Nielsen was born in 1937 and studied musicology at the University of Copenhagen, while concurrently studying music theory and composition at The Royal Academy of Music in Copenhagen with Vagn Holmboe, Finn Høffding and Per Nørgård. In

the following three decades, until 1998, he was employed as assistant professor of music theory at the Royal Academy of Music in Aarhus.

Few people like to be categorized, least of all artists, who often hate any notion that anything but free imagination might condition their creativity. But at his advanced age, Svend Nielsen still might have to accept being called the "lyricist" of contemporary Danish music, even though his musical life's work is considerably more varied than any such description might imply. On the other hand, he hardly found it inappropriate to be called a "songwriter" long before the term came into vogue. Now days it is most often used in the context of singer-song-writer, where one and the same artist is responsible for lyrics, music and singing, but Svend Nielsen has never himself written the poems he has set to music, let alone sung his songs before an audience. Had he been born a few generations later, this might not have been inconceivable...

Svend Nielsen's songs are mostly for solo singer with accompaniment, that is to say *Lieder* as in classical art music, not ballads, singalong songs or songs based on a folk song tradition, which was a musical passion for Carl Nielsen. A *Lied* is a special form of music, an artistic expression that unravels a poem or poetry into the form of a melodic mood.

Svend Nielsen's songs almost exclusively use poems in Danish by Danish poets chosen for clearly personal reasons. The oldest (by Emil Aarestrup, Sophus Claussen and Holger Drachmann) are from the mid or late 19th century, the youngest (by Søren Ulrik Thomsen) is from 1987, and the rest are mainly from an

intervening particularly fruitful period for Danish poetry that got underway in the 50's: poets as diverse as Thorkild Bjørnvig, Frank Jæger, Inger Christensen, Jørgen Leth, Pia Tafdrup and Henrik Nordbrandt.

Since the term "dramatic" is commonly used as opposed to "lyrical", it is clear that opera and theater play a very modest role in Svend Nielsen's *oeuvre*, a solitary short chamber opera from 1968 he himself considers "totally unsuccessful" which he has withdrawn "so I don't risk someone performing it again!" But the dramatic as such is not absent, neither in his artistic temperament nor form of expression. It smolders constantly and reveals itself in several other ways, for example spurred on by the poetic imagery of the multi-artist Jørgen Leth who approached Andy Warhol's pop art and, for example, wrote "Sports Poems" (in Denmark Leth was a well-known cycling commentator).

Svend Nielsen's *Chamber Cantata* from 1975 is based on a poem by Leth about a beautiful girl in a silver dress who "goes in and out of a golden wallpaper door". She is seemingly the life of the party, glamorous and alluring, but she remains elusive and is described as "the silence among a thousand voices". She is portrayed as something metaphysical, lifeless and alien, an emptiness that seems to affect an otherwise "full" world.

But it is characteristic that the drama here too is purely mental, not theatrical. It does not arise from sudden violence, dramatic outbursts or cinematic edits, it is in reality first and foremost an inner drama that takes place within the music's own language. Overtly more classic-dramatic and direct in its construction is

Nielsen's large-scale work *Imperia* from 1968 based on Sophus Claussen's famous poem about "The Queen of the Earth Mass" and her power and might: "Splendor is my craving / I know no gentleness / I am barren Nature, the uncultivated wasteland, which gives stones for bread and which refuses to give birth."

Svend Nielsen has always been captivated by weather phenomena and meteorology, and this has left its mark, for example on the orchestral work *Nuages* ("Clouds", 1972), which depicts the structure and color of the various types of cloud "actually like direct program music", he says. "The names of the different cloud formations are mentioned in the score, just like the birds of Olivier Messiaen!" But again, the concrete and external is a metaphor for the internal, for a psychological disposition or condition.

Nielsen composed two symphonies nearly twenty years apart, the first in 1979, with the characteristic title *Stratocumulus*, and the second in 1997, *Himmelbuer* (Sky Arches), both of which associate the title with the weather. But a major work which probably more than any other congregates the core of his artistic being into a single focal point is *Sommerfugledalen* (The Valley of Butterflies) with the title and lyrics taken from a sonnet cycle by Inger Christensen published in 1991. The work is for twelve solo voices (begun and partially premiered in 1998, completed in 2004), but is also found in a version for choir and orchestra. *Sommerfugledalen* is a masterpiece and key work in contemporary Danish music which, unfortunately, is heard far too seldom!

The word "lyricist" used in reference to Svend Nielsen should not lead one to expect improvised outbursts of emotion or detached whims. But in smaller forms, he often expresses himself in musical snapshots that outline or focus sharply on a single element. This applies to a distinct degree to his piano works, which all consist of independent movements that vary or elaborate a motif, a timbre or perhaps an atmosphere linked to experiences of nature, weather phenomena or the time of day and year. Natural forces, experienced as parallels to the psychic forces of man, are a continuous inspiration.

Technically speaking, Nielsen creates his music like a structural engineer, sober and methodical. But he has a special ability to find the poetic, the peculiar in the musical materials he chooses. The form and often very personal harmony are merged into balanced progressions without ever sounding contrived. And his music often contains a peculiar silence and simplicity beneath the surface, something almost prosaically straightforward, which might be related to his close relationship with the language of poetry, and which ensures that the lyrics never becomes idyllic atmospheric art. He is the sensitive interpreter of the Danish poets for whom language and music illuminate each other in constant intimacy.

When the poet Søren Ulrik Thomsen's debut of collected poems *City Slang* was published in 1981 it did not resonate much within literary circles, but when the multi-artist Lars H.U.G. set some of these poems to music a few years later, they gained iconic status as an apt time capsule

of the '80's atmosphere". With his next collections of poems, Thomsen became the central poet of his generation and is still today one of the most acclaimed and read poets in Denmark. The lyrics here are taken from *Nye digte* (New Poems), a collection from 1987 which represents a new development in that, simply put, the poet addresses himself more as a "we" than as an I, and nature, wind, rain, snow, sea and light displace the noisy, blinking, cold city that is the backdrop for *City Slang*.

Holger Drachmann spent a large part of his life on the island of Bornholm and in the town of Hornbæk. The sea was a lifelong fascination, and he described it both in pictures and in paintings, as he was a skilled painter. Hardly any other Danish poet captures the moods of the sea so responsively. "Songs by the Sea" is divided into two parts, the sea around Denmark and the meeting between water and architecture in the canal city of Venice. And the city appears again and again in his dreams: "I hear in the night the rocking sound of the water of Venice".

Emil Aarestrup was actually a part-time poet: he was trained as a doctor and purchased a large medical practice in Saksøbing on the island of Falster. But as a poet, he was the light-footed eroticist and ironist of Danish poetry, a poet reminiscent of his peer Heinrich Heine. The collection *Digte* (Poems) was published in 1838, the same year that he moved to Saksøbing, but the physical sensuality of the poems clashed with the morals of the time. The first edition sold only 40 copies, and [the influential playwright and critic, *translator's note*] Johan Ludvig Heiberg wrote that "the only Gestalt in these poems is a certain lust!" But later, less modest times appreciated the (self) ironic

tone and the immense literary precision that was unique to him: for example, in this rhyming aphorism among the 42 collected poems under the title *Ritornelli*: "Dandelion, yellow one / My heart is as healthy as anyone's / And even my liver all illness does shun."

Karl Aage Rasmussen
Transition: Wayne Siegel

SIGNE ASMUSSEN

Sopranen Signe Asmussen har – siden sin debutkoncert med anmeldelser, der udbrøgte hende til "en sanger med ekstraordinære muligheder" og en "vokal intimerforfører" – for længst slået sit navn fast som én af sin generations mest efterspurgte og karismatiske sangerinder, som uden problemer bolttrer sig i snart sagt alle genrer. Med en forkærlighed for lied'en som enkelt udtryksmiddel, og med et enormt og alsidigt repertoire, har hun længe været én af landets mest efterspurgte lied-fortolkere, hvis utrættelige indsats for lied'ens udbredelse i 2009 indbragte hende den prestigefyldte Aksel Schiøtz-pris. Som tilbagevendende solist med alle landets orkestre, og i kraft af hendes store engagement i kammermusikscenen og den nye kompositionsmusik, har hun indspillet utallige cd'er i et kontinuert, tæt samarbejde med nogle af Danmarks mest fremtrædende pianister og kammerensembler, med hvem hun også har uropført talrige nye værker og musikdramatiske produktioner; en indsats, som i 2014 blev belønnet med Dansk Komponistforenings Musikerpris.

Since her graduation from the Royal Academy of Music in Copenhagen, soprano Signe Asmussen Manuitt has been a preferred soloist with all of the national orchestras, ensembles and choirs:

With an annual average of 90-100 concerts and performances in DK and abroad, she has long established her reputation as one of the most sought-after, versatile singers of her generation, combining her intense stage-presence, curiosity, and sharp musicality with her passion for opera, contemporary music, and chamber music, and always promoting one of her favorite disciplines: The intimate recital, bringing her in close contact with her audience, and with focus on the extended lied-repertoire from all around the world, in close collaboration with a.o. Danish renowned pianist Erik Kalføft, with whom she has performed numerous concerts and recorded several cd's. She has been awarded several prizes like the Aksel Schiøtz Prize (2009) and Danish Composers' Society's Award for Musicians (2014).

Udgivelsen er støttet økonomisk af
Solistforeningen af 1921
Aarhus Stiftstidendes Fond
Musikforæggerforeningen

ERIK KALTOFT

Erik Kaltoft har fået sin musikalske uddannelse på Det Jyske Musikkonservatorium og har perspektiveret den i Frankrig hos Yvonne Lefébure. Hans musikalske profil er karakteriseret ved et højt aktivitetsniveau – både som solist, kammermusiker og akkompagnatør. Som medlem af kammermusikgrupperne The Elsinore Players og LINensemble har han turneret i Sydamerika, Japan, Korea, Kina, Vietnam og de fleste europæiske lande. Interesseområderne Ny Musik, Kammermusik og Vokalmusik har altid haft afgørende indflydelse på repertoire, ligesom disse interesser har ført til mange forskellige indsats i musiklivet. Kunstnerisk leder af Århus Sinfonietta og dommer i Danmarks Radios kammermusikkonkurrencer. Administrativt engagement i i bl.a. Århus Sommeropera, Det Danske Musicalakademi og Talentkonkurrencen Unge Sangere Ikast.

Erik Kaltoft har medvirket ved uropførelsen af mere end 200 værker – hovedsagelig danske og sammen med en lang række cd-indspilninger med overvejende ny musik, heriblandt en række cd-er med klavermusik af bl.a. Per Nørgård, Gunnar Berg og Bent Lorentzen, dokumenterer disse udfoldelser en påtrængende interesse for Ny-tid og Nu-tid.

Efter en lang årrække som docent ved Det Jyske Musikkonservatorium, var Erik Kaltoft i perioden 2005-2010 professor ved Det Fynske Musikkonservatorium i Odense.

Erik Kaltoft studied music and piano at The Royal Academy of Music Aarhus, subsequently adding a further perspective by studying under Yvonne Lefébure in France. His musical profile is characterized by a high level of activity – both as a soloist, chamber musician and accompanist. As a member of the chamber music groups The Elsinore Players and LINensemble he has toured in South America, Japan, Korea, China, Vietnam and most European countries.

The special fields of New Music, Chamber Music and Vocal Music have always had a crucial influence on the repertoire, and these interests have led to many different ventures within musical life. Art director of Århus Sinfonietta and adjudicator in Denmark Radio's chamber music competitions. Administrative involvement in such activities as Århus Summer Opera, The Danish Musical Academy in Fredericia and the talent competition Young Singers Ikast.

Erik Kaltoft has been involved in the first performance of more than 200 works – many of them Danish. Together with a large number of CD recordings of mainly Danish music, including some with piano music by such composers as Per Nørgård, Gunnar Berg and Bent Lorentzen, all such activities document his driving interest in the present and present-day music.

After many years as assistant professor at The Royal Academy of Music Aarhus, Erik Kaltoft held the position of professor from 2005-2010 at The Danish National Academy of Music in Odense.

Tekster

Søren Ulrik Thomsen "Nye Digte"
Morgensange – en kreds sammensat af
Svend Nielsen

I.

vi vågner,
det er hverdag
alle støvede skridt over gadernes grå kan høres
jeg så de blå årer på din underarm
de små pletter vi får på huden som årene går
søvnen den deler vi med alle andre
og søvnløsheden med
alt det
man kun kan gøre alene
det deler vi
som ensomheden stiger
ad cellernes trapper
når solen falder på et ansigt

II.

Dit ansigt blunder
i dæmringens stof,
sneens kærtegn
falder på jorden,
verden står
som et tårn
og taber
betydning, time for time
vågn!
genopfør verden!
i nat er den styrtet sammen igen
lige før endnu en skønne dag.

III.

En kølig dis kaldet
virkelighed
river sig løs og kommer til verden
gennem et femtesals-vindue,
dens navne er: Solfald, hverdag og fugt
raslen tilfældighed, øje

Lyrics (prose translations of Danish poems)

Søren Ulrik Thomsen: "New Poems"
Morning Songs – a cycle compiled by
Svend Nielsen

I.

we wake up
it's a weekday
every dusty step over the gray of the streets can be
heard
I saw the blue veins on your forearm
the small spots we get on our skin as the years pass
the sleep we share with everyone else
and the insomnia too
all the things that
you can only do alone
we share that
as loneliness grows
by the stairs of the cells
when the sun falls on a face

II.

Your face dozes
in the fabric of dusk,
the caress of the snow
falls to the ground,
the world stands
like a tower
and loses
meaning, hour by hour
wake up!
rebuild the world!
last night it collapsed again
just before another beautiful day.

III.

A cool haze called
reality
breaks loose and comes into the world
through a fifth floor window,
its names are: sunset, everyday, and moisture

Sjælens gamle blik-ur ringer,
skærmpantens strenge skikkelse går
i et med det elvte mørke –
en bleg og faktisk sol går op
over os der sover med flettede ben
og vågner med hver sit hoved.

IV.
Når lygterne slukkes på Hvidovrevej,
når gæssene trækker og dæmringen ånder
så skal du ikke fortælle mig mere
om hvad livet er og hvad det ikke er
om hvem der er døde og hvad vi skal gøre
så skal det regne
så skal jeg sidde
helt for mig selv
for dybet i brevene der forsvandt i posten i nat,
i vækkeuret der ringer på et tidspunkt det selv har
fundet på,
i mørket der eksploderer i villahaverne
når rosen, liljen, nelliken
lukkes. Om hver sin hemmelighed.

V.
Jeg sov ind og drømte at stuen
var en stor og hvilende verden,
hvor forvandlingen flød.
Jeg vågned og hørte en mægtig regn
falde som søvn i sommerens sal

Holger Drachmann
Sang i Baaden

Der skinner Søvglans over Havets Vove;
Hvor Dagen slap, ta' r Dagen atter fat,
Der skinner Søvglans over Havets Vove;
Og Skyen staar som violette Skove;

Der skinner Søvglans over Havets Vove
Nat bliver Gry, og Gryet bliver Dag;
Der skinner Søvglans over Havets Vove
Vidt flygter Grænsen bort til alle Sider,
Hvem kunde sove saadan en Julinat!

The soul's old tin clock is ringing,
the austere figure of the umbellifer plant blends
into the eleventh darkness –
a pale and real sun rises
above us who sleep with our legs intertwined
and wake up each with our own head.

IV.
When the lights go out on Hvidovre Street,
when the geese migrate and the dawn breathes
then don't tell me more
about what life is and what it is not
about who is dead and what we must do
then it must rain
then I have to sit
by myself
immersed in the letters that disappeared in the mail
last night,
in the alarm clock that rings at a time of its own
choosing,
in the darkness that explodes in the yards of the houses
when the rose, the lily, the carnation
are closed. About each his own secret.

V.
I fell asleep and dreamed that the living room
was a great and resting world,
where transformation flowed.
I woke and heard a mighty rain
fall like sleep in the hall of summer

Holger Drachmann
Sung in the Boat

Silver luster shines over the waves of the sea;
Where the day left off, the day picks up again,
Silver luster shines over the waves of the sea;
And a cloud stands like violet forests;

Silver luster shines over the waves of the sea;
Night becomes dawn, and the dawn becomes day;
Silver luster shines over the waves of the sea;
Vastly the boundary flees on all sides,
Who could sleep on such a July night!

Holger Drachmann
Venezia

Jeg hører i Natten den vuggende lyd af Venezias
Vand;

Det kommer hidover med klagende Vover,
Som nærme sig, langsomt dukkende under den
buede Bro.

De komme som smaabitte Dværge fra
Marmorpaladsernes Bjerge

I Rader paa To og To.

De bære en Byrde, de synge en Sang,
en Ligbegængelse er deres Gang;

Stemmerne slaa mig imøde: Snehvide, Snehvide,
Du døde!

Jeg øjner i Natten det blændende lys af et
hvidklædt Barn,

Med voksblege Kinder, som drager, som minder,
Som gør, at min Pande bli'r brændende, gør, at mit
Hjærte bli'r

Is.

Det rolige Strøg over Øjet, og Hænderne
sammenføjte om Brystet

paa barnlig Vis.

Fra Barmen, som højner sig kysk og ren, nedglider
en grøn

Oleandergren;

Hvi var det, Stemmerne lode: Snehvide, Snehvide,
Du døde!

Saa svinder i Natten det vigende Kor af det
vuggende Vand.

Det sortner hid over med skyndsomme Vover,
Som glatte, hinanden bekrigende, ud, hvad de
tegnede før.

De drage, de smaabitte Dværge, tilbage til deres
Bjerge ind

gennem Morgnens Dør.

Jeg sidder paa Tærsklen forstandig og klog. Men
hvi kan et Syn i en Æventyrbog

Saa dan om Natten os møde—? Snehvide,
Snehvide, Du døde!

Holger Drachmann
Venice

I hear in the night the rocking sound of the water of
Venice;

It comes hither with plaintive waves,
Approaching, slowly emerging under the arched
bridge.

They come like tiny dwarfs from the mountains of
the marble

palaces in rows of two by two.

They bear a burden, they sing a song,
a funeral procession is their gait;

The voices greet me: Snow White, Snow White,
you died!

I see in the night the blinding light of a child
dressed in white,

With wax-pale cheeks that lure, like memories,
That makes my forehead burn, make my heart
turn to ice.

The calm streak above the eye, and hands folded
over its chest in
a childlike manner.

From the bosom, which rises chaste and pure,
a green oleander

branch slides down;

Who was it, the voices called: Snow White,
Snow White, you died!

Then in the night the receding choir of rocking
water fades away.

It darkens hither with hasty waves,
They lure the tiny dwarfs back to their mountains, in
through the door of morning.

I sit on the threshold sensible and wise. But how can
a vision in a book of fairy tales

Meet us thus at night—? Snow White, Snow White,
you died!

Emil Aarestrup
Ritorneller

1
De mørke Lindetræers Duft var deilig!
Hun bukked sig tilbage for at aande -
O denne svage Stilling - hvor beleilig!

2
Ved Kysset heftet i din Nakkegrube
Du gjøs og kasted dig tilbage - Hurtig
Jeg planted Kyssets Rose paa din Strube.

3
Naar Munden neppe mere Kysset føler
Fordi for hidsigt dine Læber brænde,
Sænk dem i Barmens Alpesnee - det kjøler.

4
Til Kys indbyder Armen, hvid og kjælen!
En deilig Tumbleplads den runde Skulder!
Men Kys paa Barmen gaae ret ind i Sjælen.

5
Ja, du har Ret! Vel maa du lee og hyssel
Enfoldigt, klodset Læberne bevæges,
Naar de vil tale, hvor de burde kysse.

6
Det Skønhedsglimt, den Yndighed jeg mægted
At liste fra dig, er paa disse Blade,
Som Sommerfuglens Vingestøv, fasthægtet.
Men ak, hvor ofte hang sig, hvad jeg røved
Af Deilighed, ved mine plumpe Fingre
Glandsløst og dødt, som Sommerfuglestøvet.

Emil Aarestrup
Ritornelli

1
The scent of the dark linden trees was lovely!
She bent over backwards to breathe -
O that frail position - how convenient!

2
At the kiss placed in the pit of your neck
You scowled and threw yourself back - quickly
I planted the rose of a kiss on your throat.

3
When the mouth barely feels the kiss anymore
Because your lips burn too hotly,
Immerse them in the bosom's Alpine snow - it cools.

4
An arm, white and cuddly invites you to kiss!
A delicious romp on a round shoulder!
But kisses on the bosom go straight into the soul.

5
Yes, you are right! Of course, you must laugh and
shush!
Simply, clumsily the lips move,
When they want to talk, when they should kiss.

6
That glimpse of beauty, that adorableness
I managed
To pilfer from you is on these leaves,
Like the dust of a butterfly's wings, attached.
But alas, how often that which I robbed of loveliness
Stuck to my plump fingers
Dull and dead, like butterfly dust.

Holger Drachmann
Hilsen

Se, nu er Vindene milde;
Vaaren har aanded paa Luften,
Luften har kysset hvert Blad og hver Blomst,
som staa langs den rislende Kilde.
Elskede, føler Du Duften
her ved den svale Sø!
Livet har sikkerlig Vinter og Kulde,
men Livet kan aldrig dø.

O der er Vaar i dit Øje,
Evheds Blaaf i dets Vande;
Blomster og Blade, hvorhen Du end gaar,
andægtigen Bægrene bøje.
Vaaren fra ukendte Strande
lander hver Maj paa vor Kyst,
Du vil, hvor fjært Du endogsaa kan færdes,
lande engang ved mit Bryst.

Da vil paa Foraarets Vinge,
baaren af Lyset og Luften,
sødt som to Bølger, der samles i én,
vi to gennem Rummet os svinge.
Elskede, føler Du Duften
over den svale Sø!
Elskov har sikkerlig Vinter og Kulde,
men Elskov kan aldrig dø.

Ind imod Ophavets Rigel!
Lad da kun Døden os favne midtvejs;
hvad har vel den skinsyge Død
over Våren og Elskov at sige?
Lytt Du vil høre to Navne
hviskes ved denne Kyst.
Det er vor evige Elskov
Som ånder evig i Bølgernes Røst.

Holger Drachmann
Greetings

Behold, now the winds are gentle;
Spring has breathed onto the air,
The air has kissed every leaf and every flower,
which stands along the trickling spring.
Beloved, do you feel the scent
here by the cool lake!
Life assuredly has winter and cold,
but Life can never die.

O there is spring in your eye,
Eternal blue in its waters;
Flowers and leaves wherever you go,
Devoutly sepals bend.
Springtime from unknown shores
lands each May on our coast,
You will, however far you ever travel,
land at last by my breast.

Then shall on the wing of spring,
the bearer of light and air,
sweet as two waves that merge into one,
the two of us swing across the room.
Beloved, do you feel the scent
over the cool lake!
Love assuredly has winter and cold,
but Love can never die.

Towards the realm of provenance!
Let then death only embrace us halfway;
What has jealous death
about spring and love to say?
Listen! You will hear two names
whispered on this coast.
It is our eternal love
That breathes forever in the voice of the waves.

Holger Drachmann
Epilog

Se, jeg rækker Dig en Krans
Af de dugbesprængte Blade,
Hamret ud af Guldets Flade,
Efteraarets røde Guld.
Ormen har vel bidt et Hul
I Metallets skøre Hinde,
Men til Gengæld vil Du finde
Farvespillet dobbelt skönt,
Dobbelt fint forgrenet Aaren,
Mere kunstnerisk den hele
Slyngning i dens mindste Dele,
End en Krans, som jeg i Vaaren
Slynged let af Lysegrønt.
Har jeg saaret Dig maaske?
Vil om Vaaren ej Du mindes?
Lad mig i Dit Øje se,
Om Tilgivelse der findes!

Nu er jeg en Spillemand.
Jeg har lukket Prinsen ude,
Jeg er bleven angst og bange
For den høje Herskerstand.
Jeg har vandret paa min Fod,
Hvor de stejle Dybders Lude;
Men er altid sikrest, hvor
Kun paa to Ben Rejsen gaar.
Hvor de Andre sad til Hest,
Har jeg gaaet, drømt, og spillet,
Set dem smile, gaaet sindig,
Øvet mig, og glemt al Verden,
Til en Dag en Verden lukked
Porten op, og bad: Træd ind!

Her er Blomster fra mit Hjærte,
Her er Frugter fra mit Sind,
Modne Frugter; vær ej bange;
Her er alt mit Gods og Land.
Tag mod Gaven, glem dens Giver;
Husk; jeg er en Spillemand;
Tag mod mine Sange!

Holger Drachmann
Epilogue

Look, I hand you a wreath
Of dew-strewn leaves,
Hammered out of the surface of gold,
Autumn's red gold.
The worm must have bitten a hole
In the brittle membrane of metal,
But in return you will find
The play of colors doubly beautiful,
Doubly fine the branched vein,
More artistic the whole
Entwinement in its smallest parts,
Than a wreath, that I in the spring
Entwined gently of light green.
Have I hurt you perhaps?
Will you not recall the spring?
Let me see in your eye,
Whether forgiveness can there be found!

Now I am a fiddler.
I have shut out the Prince,
I have become anxious and afraid
Of the high ruling class.
I have wandered by foot,
Where the steep depths lean;
But am always safest where
The journey is made on just two legs.
Where the others sat on horseback,
I have walked, dreamed, and played,
Watched them smile, walked carefully,
I have practiced, and forgotten all the world,
Until one day the world opened
The gate, and said: Come in!

Here are flowers from my heart,
Here are fruits from my mind,
Ripe fruits; fear not;
Here is all my property and land.
Receive the gift, forget its giver;
Remember: I am a fiddler;
Receive my songs!

DACOCD 970

Samlet spilletid
63:39

Indspillet 19-20 januar
2020 og 12-13
september 2020
Symfonisk Sal
Musikhuset Aarhus

Producer, mix og
mastering
Preben Iwan

Foto af Signe Asmussen
og Erik Kaltoft
Klavs Kehlet

Foto af Svend Nielsen
Lene Boelsmand

www.danacord.dk
©2023

LC 07075

Svend Nielsen (f.1937)
Sange og Klavermusik

Søren Ulrik Thomsen "Nye Digte"
Morgensange – en kreds
sammensat af Svend Nielsen

- [1] Vi vågner, det er hverdag 3:01
- [2] Dit ansigt blunder i
dæmringens stof 1:39
- [3] En kølig dis kaldet virk'lighed 2:41
- [4] Når lygterne slukkes på
Hvidovrevej 2:32
- [5] Jeg sov ind og drømte 4:12

5 Inventioner for klaver

- [6] 1. Vivace 1:30
- [7] 2. Moderato 1:57
- [8] 3. Tempo giusto, ritmico 1:55
- [9] 4. Lento, rubato 2:12
- [10] 5. Leggiero 2:16

Holger Drachmann. Sang i Baaden
[11] Der skinner sølvglans over havets
vove 3:14

Holger Drachmann. Venezia
[12] Jeg hører i Natten den vuggende
Lyd fra Venezias Vand 6:19

Fall for klaver

- [13] Oktober 3:35
- [14] November 4:45
- [15] December 4:43

Emil Aarestrup. Ritorneller

- [16] 1. De mørke Lindetræers Duft var
dejlig 1:02
- [17] 2. Ved Kysse heftet i din
Nakkegrube 0:41
- [18] 3. Naar Munden neppe mere
Kysset føler 0:55
- [19] 4. Til Kys indbyder Armen, hvi og
kjælen 1:01
- [20] 5. Ja du har Ret! Vel maa du lee og
hysse 0:46
- [21] 6. Det Skønhedsglimt, denyndighed,
jeg mægted at liste fra dig 2:26

Holger Drachmann. Hilsen

[22] Se, nu er Vindene milde 4:23

Holger Drachmann. Epilog

[23] Se, jeg rækker dig en Krans af de
dugbesprængte Blade 4:59

Signe Asmussen, sopran
Erik Kaltoft, klaver